

Různé způsoby zobrazování v deskriptivní geometrii

11. Kinematické zobrazení

In: Josef Klíma (author): Různé způsoby zobrazování v deskriptivní geometrii. (Czech). Praha: Jednota českých matematiků a fyziků, 1944. pp. 66–70.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/403095>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

11. KINEMATICKÉ ZOBRAZENÍ

K tomuto zobrazení, které je v úzké souvislosti s pohybem neproměnné rovinné soustavy v její rovině, dospěli téhož roku 1911 dva autoři a to W. Blaschke a J. Grünwald. Základním prvkem pro zobrazení je tu opět přímka; její zobrazení obdržíme z jejího zobrazení dvojstopního (odst. 9,1, obr. 42), při němž stopní roviny ${}^1\sigma$ a ${}^2\sigma$ jsou souměrně položeny ve vzdálenosti d rovnoběžně k průmětně π , na niž kolmo promítáme.

Přímka a se v tomto dvojstopním zobrazení zobrazuje v pár bodový ${}^1A_1, {}^2A_1$ (obr. 42). Abychom dostali kinematický obraz přímky a , otočme úsečku $\overline{{}^1A_1{}^2A_1}$ kolem jejího středu A_1 o 90° ve smyslu kladném; tu přejde půdorys prvního stopníku v levý a druhého stopníku v pravý kinematický obraz přímky a , jež označíme A_l, A_p . Tomuto zobrazení se vymykají, podobně jako v dvojstopním zobrazení, všechny přímky, jež jsou rovnoběžny s průmětnou π , neboli protínají úběžnou přímku x_∞ průmětny π .

11,1. Kinematický obraz bodu. Bod P se zobrazoval v dvojstopním zobrazení (odst. 9,1; obr. 42) v homothetičnost mezi půdorysy prvních a druhých stopníků. I lze nyní ukázat, že všechny páry $A_l A_p, B_l B_p, \dots$ kinematického zobrazení přímek a, b, \dots , jdoucích bodem P , spatřují se z půdorysu P_1 pod týmž úhlem ω .

V obr. 42 je:

$$\operatorname{tg} \frac{1}{2}\omega = \frac{\overline{A_1 A_p}}{A_1 P_1} = \frac{\overline{A_2 {}^1A_2}}{A_2 P_2} = \frac{d}{z}, \text{ takže } \frac{1}{2}\omega = \operatorname{arctg} \frac{d}{z} + n \cdot 180^\circ$$

$$\text{a } \omega = 2 \operatorname{arctg} \frac{d}{z} + n \cdot 360^\circ, \text{ kde musí } -180^\circ \leq \omega \leq 180^\circ.$$

Je tedy úhel ω pro bod P a všechny body téže vzdálenosti z od průmětny π týž.

Pro zvláštní polohy bodu P dostaneme: Je-li bod P v prů-

mětně π ($z = 0$), je $\omega = 180^\circ$. Pro bod P v stopní rovině ${}^1\sigma$, (${}^2\sigma$) je $z = d$, ($-d$) a tedy $\omega = 90^\circ$, (-90°). Jestliže bod P je úběžným bodem, odpovídají si páry ${}^1A_1{}^2A_1$, ${}^1B_1{}^2B_1$, ... v translaci a tedy též páry A_lA_p , B_lB_p odpovídají si v translaci ($\omega = 0^\circ$). Pole bodové levých obrazů přímek trsu o středu P je souhlasně shodné s polem jejich pravých obrazů. I dostáváme:

Body prostoru, vyjma úběžné body průmětny π , zobrazují se v otáčení kolem kolmých průmětů těchto bodů do průmětny π ; úběžným bodům v prostoru odpovídají translace. Úhel otočení závisí na vzdálenosti bodu od průmětny při daných stopních rovinách.

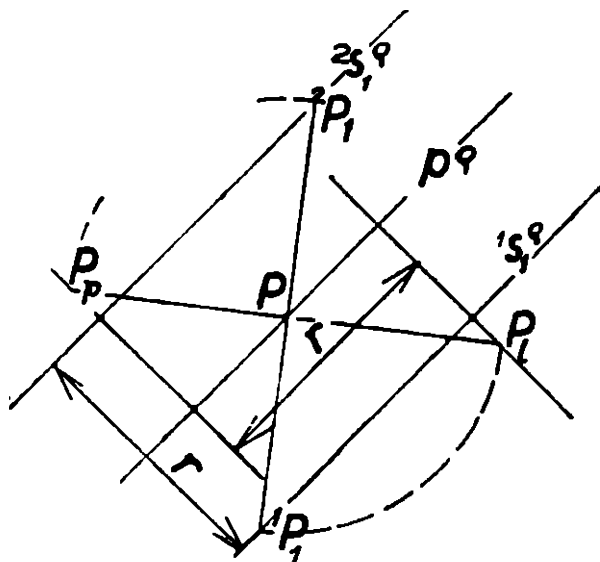
Také obrácená věta je správná.

11,2. Kinematický obraz roviny. Rovinu ρ je třeba považovati za pole paprskové a vyšetřiti v jakém vztahu je pole pravých obrazů těchto paprsků k poli jejich levých obrazů. Prvé stopníky paprsků pole ρ jsou na první stopě ${}^1s^e$ a druhé stopníky na druhé stopě ${}^2s^e$, patrně v půdoryse je ${}^1s_1^e \parallel {}^2s_1^e$ (obr. 46). Zvolme si přímku p v rovině ρ obrazy 1P_1 , 2P_1 jejich stopníků a otočme tyto kolem stopníku P přímky p , ležícím na stopě p^e , o $+90^\circ$. Obrazy stopníků přejdou v levý a v pravý kinematický obraz P_l , P_p přímky p pole ρ . Označíme-li vzdálenost půdorysů stop ${}^1s^e$, ${}^2s^e$ písmenem r , vidíme, že pravý obraz P_p dostaneme z levého obrazu P_l , jestliže k poslednímu sestrojíme bod souměrně sdružený podle osy p^e a pak tento posuneme ve směru stopy p^e o délku r , jež je pro všechny přímky roviny ρ konstantní. Toto překlopení pole (P_l) kolem p^e a posunutí ve směru p^e o délku r , označme si jedním slovem *převrácením* pro osu převrácení p^e a vektor r . Pole (P_p) a (P_l) jsou nesouhlasně shodná. Dostáváme:

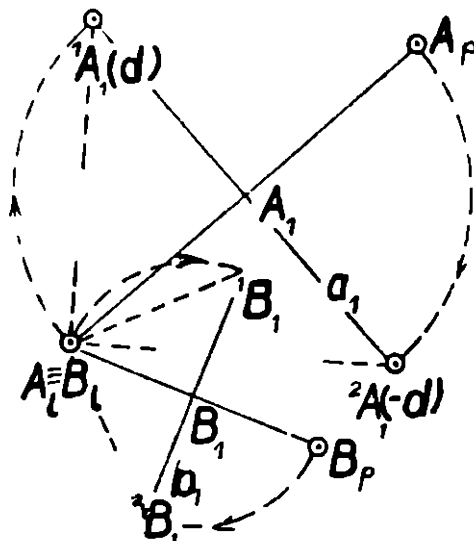
Roviny zobrazují se kinematicky ve všechna převrácení průmětny považované za bodové pole.

Je-li vektor převrácení $r = 0$, t. j. rovina ρ je kolma k průmětně π , tu převrácení přejde v překlopení kolem p^e , neboli v souměrnost podle osy p^e .

11,3. Vzájemná poloha přímek. Dvě různoběžné přímky $a(A_l, A_p)$, $b(B_l, B_p)$ mají společný bod a jsou v téže rovině, proto musí si jejich pravé obrazy A_p, B_p a levé obrazy A_l, B_l odpovídati jak v souhlasné tak nesouhlasné shodnosti, t. j. musí $\overline{A_l B_l} = \overline{A_p B_p}$. Při rovnoběžnosti přímek a, b , musí $\overrightarrow{A_p A_l} = \overrightarrow{B_p B_l}$. Svazek paprskový se zobrazuje ve dvě shodné řady bodové, z nichž jedna obsahuje pravé a druhá levé obrazy paprsků svazku.

Obr. 46. Kinematický obraz roviny.

Obr. 47. Kinematické obrazy levorovnoběžných přímek.

Zde mluvíme ještě o tak zvaných levo- případně pravorovnoběžných přímkách. Na př. levorovnoběžné přímky jsou takové, které mají týž levý obraz $A_l \equiv B_l$ (obr. 47). Vrátili se od kinematického zobrazení k dvojstopníkovému, poznáme, že trojúhelníky ${}^1A_1A_l, {}^2A_1A_l, {}^1B_1B_l, {}^2B_1B_l$ jsou pravoúhlé a rovnoramenné a přímky a, b náležejí tedy podle odst. 10,1 rotační paprskové síti, jež má osu v přímce kolmé k průmětně π v společném levém obraze.

Přímky levorovnoběžné (pravorovnoběžné) tvoří rotační paprskovou síť pravotočivou (levotočivou), jež má osu v přímce kolmé k průmětně v společném levém (pravém) obraze.

11.4. Užítí kinematického zobrazení. Kinematické zobrazení může sloužiti *především* k přenesení různých vět o prostorových útvech ve věty kinematické geometrie. Uvedeme zde jen dva jednoduché případy:

1. a) Dva body v prostoru určují jedinou spojnicí.

b) Dvě různá otáčení v rovině mají jediný pár bodový společný, t. j. existuje jediný bod v rovině, který v obou otáčeních dává týž bod.

2. a) Dvě roviny mají jedinou přímku společnou.

b) Dvě různá převrácení v rovině mají jediný společný pár bodový.

Konstrukci bodových párů v případech b) ponecháváme laskavému čtenáři.

Za druhé lze tohoto zobrazení použití pro spojitý pohyb rovinné neproměnné soustavy v její rovině. Za tím účelem mysleme si náskresnu π jako stálou soustavu a označme ji π_1 , a jako pohyblivou v sobě označme ji π_p . Každé poloze roviny π_p vzhledem k π_1 přísluší jistý bod P prostoru, který dostaneme tak, že body soustavy π_p považujeme za pravé obrazy a odpovídající body shodného stálého pole π_1 za levé obrazy přímek trsu P . Když pole π_p se spojitě pohybuje v pevném poli π_1 , bod P opíše v prostoru křivku p , kterou jmenujeme *obrazem pohybu*. Obráceně každé křivce p v prostoru, jež je spojitá a jež má v každém bodě určitou tečnu (která se spojitě mění, mění-li se bod na křivce), odpovídá v náskresně spojitý pohyb neproměnné rovinné soustavy π_p v rovině π .

Vytkněme si v pohyblivé soustavě π_p bod A_p a vyšetřme co odpovídá dráze toho bodu, pohybuje-li se rovina π_p spojitě v π . Bodu A_p odpovídá v shodné soustavě π_1 bod A_1 ; tyto body mohou případně splynouti, je-li π_1 počáteční polohou pohyblivé soustavy π_p . Pár A_1, A_p je obrazem přímky a , jež jde bodem P odpovídajícím této poloze π_p na obrazu p pohybu. Pohybuje-li se soustava π_p spojitě v π , tu opíše bod A_p v rovině π dráhu (A_p) a příslušná přímka a prochází odpovídajícími body P na obrazu p . Dostáváme:

Dráha libovolného bodu A_p pohybující se soustavy π_p je místem pravých obrazů všech přímek, jež protínají křivku p a patří síti levorovnoběžných přímek, jež mají levý obraz v odpovídajícím bodě A_1 shodné pevné soustavy π_1 .

Zvolíme-li A_1 v levém obraze tečny a obrazu pohybu p , tu zůstane A_p při přechodu k soumeznému obraznému bodu P' na křivce p též, ježto levorovnoběžná přímka k přímce a bodem P' je táž přímka a . Bod A_p zůstane v tom okamžiku pohybu pevný a je tudíž okamžitým středem otáčení, jež převádí polohu π_p v soumeznou polohu π_p' . Tyto okamžité středy vyplní v rovině π t. zv. *pevnou pólovou křivku p_p pohybu*. Levý obraz A_1 tečny a je v soustavě π_1 bodem, který při pohybu splyne s okamžitým středem A_p , a body ty vyplňují t. zv. *hybnou pólovou křivku p_1 pohybu*, jejímž kotálením po pevné křivce pólové p_p dá se pohyb v rovině π uskutečniti.

Pohybuje-li se rovinná neproměnná soustava, jejíž body považujeme za pravé obrazy přímek po shodné rovinné soustavě pevné, jejíž body jsou levými obrazy přímek, při čemž obrazy téže přímky jsou v odpovídajících si bodech obou soustav, pak pólové křivky tohoto pohybu jsou v pravém a levém obraze plochy tečen prostorového obrazu p tohoto pohybu. Pravý obraz je pevnou a levý obraz hybnou pólovou křivkou pohybu.

Je-li křivka p přímkou, tu příslušný pohyb je rotací kolem jejího pravého obrazu P_p . Potvrďte to obrazem!

Ježto soumezné tečny křivky p se protínají, tu z podmínky různoběžnosti (odst. 11,3) plyne, že odpovídající si oblouky obou pólových křivek jsou stejně dlouhé.

Přestaneme na těchto vlastnostech kinematického zobrazení, z nichž již plyne odůvodnění jeho pojmenování.